

lys&liv

Informasjonblad for Menighetsfakultetet

nr 5 november
2002 68. årgang

: EN NY TID FOR KATEKETTJENESTEN? – side 8-9

: RELIGIONSFILOSOFI - VIKTIG FOR KIRKEN? – side 14

Dette
mener vi!

SIDE 2 OG 3

Hva mener de nye studentene om studiereformen på MF?

«Mye bra - men ve

– Det beste med de to intensivukene i starten av høstsemesteret, var at vi måtte lese masse i Bibelen. Skrivekurset og veiledningen i oppgaveskrivingen har derimot vært for generell og skapt en del usikkerhet. Det er et par tilbakemeldinger Lys & Liv får fra ferske MF-studenter om det nye undervisningsopplegget i basisemnegruppe KRL på bachelor-nivå.

Vi treffer dem i den nyoppussede studentkafeen på MF. Undervisningen for dagen er over, og de har funnet seg til rette rundt et bord ved vinduet. Fire personer som ikke kjente hverandre fra før, men som nå er blitt studiekolleger. De er fra ulike kanter av landet, de hadde ulike forventninger til studiet, men de er likevel nokså samstemte når vi ber dem å vurdere hvordan MF har løst utfordringene med nytt studieopplegg.

Bibelen - primærkilden

Ragnhild Kristensen (20) kommer fra Lyngdal, Tomas Røsbak Olsen (20) er fra Stavanger, Åse Maria Schmidt (20) har Kolbotn som adresse og Thor Anders Bentzen har reist lengst for å studere på MF – han kommer fra Sandnesjøen på Helgeland.

– Jeg synes det var knallbra at vi de to første ukene måtte lese mange bibeltekster. Lærerne understrekte at Bibelen er primærboken og at annen litteratur var sekundær i forhold. Det ga oss et viktig perspektiv på hva dette handler om, sier Åse Maria som selv har erfaring som ett-åring i ungdomsarbeidet i Oppegård

prestegjeld. – Bibelkunnsksprøven vi fikk i etterkant av innledningsukene synes jeg imidlertid nesten var for enkel – og en liten skuffelse.

Må jobbe jevnt

Thor Anders sier at det nye opplegget med ni skriftlige oppgaver som skal utarbeides i løpet av semesteret tvinger studentene til å jobbe jevnt og fordype seg i det emnet man skal skrive om. – Faren er naturligvis at vi overfokuserer på de temaer vi skal skrive om og ikke jobber like mye med andre deler av pensumet.

Det nye systemet med ni obligatoriske oppgaver er et ledd i den såkalte mappe-

evalueringen der tre av de ni oppgavene inngår i «mappen» og vil bli gjenstand for faglig vurdering – en oppgave fra hver av de tre modulene som utgjør basisemnegruppen KRL (tidligere G1).

Mer konkret veiledning

– Vi synes vel at den veiledning som blir gitt i forhold til disse skriftlige oppgavene blir veldig generell. Lærerne gir ikke individuell veiledning for hver oppgave, bl.a. fordi vi har mulighet til å videreutvikle oppgavene gjennom semesteret. Men vi føler at vi famler noe i blinde, også fordi skrivekurset under intensivukene også ble svært generell, sier Ragnhild. – Vi kunne tenkt oss mere

ledningen upresis»

«Lærerne viser at de selv har tro på opplegget og at dette er bra. Det er viktig for oss.»

Nye MF-studenter med nytt studieopplegg. Fra venstre foran: Ragnhild Kristensen (20), Lyngdøl, Åse Maria Schmidt (20), Kolbotn. Bak fra venstre: Tomas Rosbak Olsen (20), Stavanger og Thor Anders Bentzen fra Sandnesjøen på Helgeland.

forstod at vi var noe forvirret.

– Jeg synes at lærerne – og spesielt de som er ledere for seminargruppene – har vært flinke til å skape god kontakt med studentene. For eks. at flere av dem har bedt oss hjem til middag hos seg er jo slett ikke vanlig på høyskolenivået, sier Åse Maria.

Thor Anders: – Lærerne er positive og går inn for å gi det beste. De viser at de selv har tro på opplegget og at dette er bra. Det er viktig for oss.

Det sosiale og åndelige miljøet

– Hvordan har det vært å møte MF når det gjelder det sosiale og åndelige miljøet ved fakultetet?

– Vi er positivt overrasket, kommer det fra alle fire. – Vi hadde forventet at avstanden mellom lærere og studenter var større. Her er det nesten som en stor bibelskole! Ikke minst seminargruppene og basisgruppene bidrar til å knytte studentene sammen, og forskjellen til Universitetet er stor!

Thor Anders: – Kristendom er jo noe mer enn vitenskap og teori. Derfor er det viktig med det andaktstilbudet som er. Det ville vært rart om et slikt tilbud ikke fantes. For de fleste av oss handler dette om noe mer enn å studere. Vi trenger åndelig påfyll, og tilbudene er her, bare vi vil benytte oss av dem.

Tomas: – Mange her har nok et mål om en praktisk tjeneste i en menighet, og da må studiestedet være en oase og ikke en orken!

konkrete maler og oppgaveeksempler for hvordan det forventes at man skal skrive. For poenget med at vi tidlig begynner å skrive er jo svært viktig. Og for oss som ikke får en større eksamen ved semester-slutt blir i praksis oppgavene som skal vurderes fortløpende en slags eksamen – og da føler vi at det er viktig at veiledningen blir så konkret som mulig.

Tomas legger til: – Når idealet er såkalt prosessorientert læring blir veiledningen underveis svært viktig. Det gjelder undervisningen også: den skal på dette nivået gi generell oversikt – det er vel meningen. Men samtidig føler vi at det kan bli noe overfladisk når man for eks. i kirkehistorien gjør hopp på flere hundre år i løpet av en og samme time!

Ragnhild: – Og fordi vi er det første kullet i denne nye ordningen, vet vi ingen ting om hva det neste semesteret inneholder. Det øker gjerne usikkerheten, men er kanskje like bra, for da må vi konsentrere oss om det vi holder på med nå...

Ulike definisjoner

– Syns dere at lærerne har vært forberedt på det nye undervisningsopplegget?

– Stort sett synes vi lærerne er flinke, sier Tomas. – Men i starten la vi merke til at det var nokså forskjellige definisjoner på begrepet «livstolkning» som stod sentralt i innledningen av semesteret. Men vi registrerte at lærerne tok seg raskt inn igjen og samordnet sine begreper da de

Utgiver:
Det teologiske
Menighetsfakultet

Ansvarlige redaktører:
Direktor Finn Olav Myhre
Dekanus Gunnar Heiene

Redaktør:
Terje Hegertun

Redaksjonssekretær/
fotograf:
Marianne Torp

Lys og Liv er informasjons-
bladet til Det teologiske
Menighetsfakultet. Bladet
utkommer med 5 nummer
årlig, og sendes til ledere
for MF-foreningene,
samtlige menighetsråd og
alle navngitte bidragsytere.
Alle som ønsker det, får
bladet gratis tilsendt.
Ved kildeangivelse kan
artikler fra Lys og Liv fritt
gjengis.

Gaver til MF:
Alle gaver du gir til MF's
arbeid kan du trekke fra på
selvangivelsen i følge
skattelovens paragraf 44.

MF tilbyr følgende
studier:
– Bachelor- og master-
studier m/ KRL
– Teologistudiet med
praktisk-teologisk seminar
– Kateketutdanning
– Etter- og videreutdanning
Ta kontakt med studie-
veilederne!

Besøksadresse:
Gydas vei 4, Oslo
Postadr.: Postboks 5144
Majorstuen, 0302 Oslo
Tlf.: 22 59 05 00.
Fax.: 22 69 18 90
Bankgiro: 6039.05.58409
E-post: infoavd@mf.no
MFs hjemmeside:
www.mf.no
Fax til red.sekr/
informasjonskontor:
22 59 05 01

Grafisk produksjon:
th-design, Skårer
Trykk:
Østfold Trykkeri, Askim
Opplag dette nr. 25.500

Neste nr. kommer
februar 2003

St.prp.nr.1 og MF

Det er mye spenning knyttet til overskriften. Hvert år i begynnelsen av oktober venter vi på at regjeringens forslag til statsbudsjett legges frem. Menighetsfakultetet merker tydelig hvilken holdning en regjering inntar til denne private utdanningsinstitusjonen. En ting er den økonomiske uttelling vi kan regne med. En annen ting er hvilke prinsipper regjeringen legger til grunn for forslaget om økonomiske rammer for vår virksomhet.

I årets St.prop.nr. 1 må vi kunne slå fast at en vitenskapelig høyskole som Menighetsfakultetet omtales med respekt. Det er typisk at ordene lik, likt med og likeverdig brukes i utstrakt grad. Noen eksempler, knyttet til vesentlige sider av finansieringsordningen, viser dette:

● Det er nytta den same kostnads-kategoriseringa av studium som i modellen for statlege institusjonar. Satsane i den resultatbaserte undervisningskomponenten er like for private og offentlege høgre utdanningsinstitusjonar.

● For å behandle dei private og statlege institusjonane mest mogleg likt er tilskottsprosenten i undervisningskomponenten sett til 100 i den nye finansieringsmodellen.

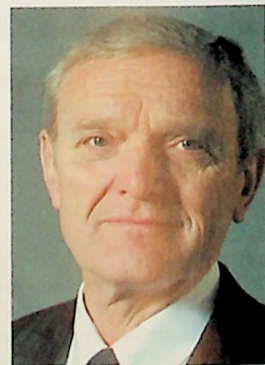
Samtidig viser St.prop. nr. 1 at Menighetsfakultetets langsiktige satsing på kvalitet i undervisningen og forskningen registrert. Det heter med klar henvisning til bl.a. Menighetsfakultetet:

● Komiteen peiker vidare på at ein ved dei private høgskolane som gir organisert forskarutanning, bør ta omsyn til denne forskarutdanninga når tilskottsramma blir fastlagd. Enkelte private høgskolar har ein omfattande forskningsinnsats med høg standard.

Vi vil i denne sammenheng også gi honnør til Kristne Friskolers Forbund (KFF) som i mange år har arbeidet målrettet med å bedre friskolenes status. Samtidig er det vesentlig for Menighetsfakultetet som vitenskapelig høyskole at Nettverket for private høgskoler (NPH) blir konsultert av departementet ved utarbeidelsen av budsjettet.

Spenningen er utløst, mens det endelige resultat ikke er kjent. Den politiske behandling i Stortinget gjenstår. En ny spenning skapes og utløses først når St.prop.nr. 1 blir Inst.S.nr. 12.

Finn Olav Myhre
direktør

Å finne - finner - fant - har funnet - skal finne

Litt «førjulsgrammatikk»

Det var i en gresktime før jul. Vi leste Lukasevangeliets beretning om den første julen for 2000 år siden. Og jeg ble slått av et lite grammatisk poeng; to bøyningsformer av verbet «å finne» (εὐρίσκειν [*heuriskein*]) blir lik som kontrastert i fortellingen: «dere skal finne» – blir senere etterfulgt av «og de fant». Tankene mine begynte å spinne videre på denne grammatiske tråden, og den lille oppdagerferden i greske verbform ble for meg en tankevekker omkring den begivenheten som ligger til grunn for at vi fortsatt feirer jul. Er du med på litt «førjulsgrammatikk»?

I. Infinitiv - εὐρίσκειν [*heuriskein*] (Hva saken gjelder)

Er det mulig for et moderne menneske å finne Gud? Ja, sier den gamle boken: «Søk Herren mens han er å finne, kall på ham den stund han er nær!» Jes 55,6. «Jeg var å finne for dem som søkte meg» Jes 65,1.

II. Presens - εὐρίσκω [*heuriskå*] (Vår situasjon her og nå)

Nei, sier vismannen Elihu; «den allmektige finner vi ikke» Job 37,23. Gud er i og for seg å finne, men vi kan ikke finne ham?

Hva hjelper det da om «menneskehjertet er urolig inntil det finner hvile hos Gud» (Augustin), når den menneskelige forstand er så begrenset og hjelpeløs at vi av oss selv aldri finner frem til Gud?

Den eneste mulighet måtte da være om det var noen som kunne vise vei!

Og heldigvis, det finnes en veiviser: «Den som finner meg, finner livet og får nåde hos Herren», sier han som forvalter Guds visdom – Jesus Ordspr 8,35; 1 Kor 1,30.

«– og finner du ham

da finner du alt

hva hjertet kan evig begjære.» (W. A. Wexels)

III. Aorist - εὗρον [*héuron*] (Det skjedde faktisk, i historien)

I dalsøkket nedenfor Betlehem hadde gjeterne samlet sauene sine for natten. Plutselig fór de opp. De så et intenst lys og hørte en stemme. Noe stort hadde skjedd i landsbyen oppe på åsryggen bak dem: Den Allmektige hadde endelig grepet inn for å redde det undertrykte folket. Den lovede frelserkongen var nettopp født.

På tross av nattemørket skyndte gjeterne seg av sted og fant det lille barnet som lå i krybben; alt var slik som det var blitt sagt dem Luk 2,16-20.

Ja, hva fant de egentlig? Et mørkt og skittent lite rom. Drøvtyggende krøtter. En ung kvinne og en mann. Et lite nyfødt barn.

Et stakkarslig syn, kanskje. Men gjeterne visste at barnet de fant, faktisk var tegnet på Guds nåderike nærvær. Fordi gjeterne fant barnet og i tro tok imot det, ble de selv tatt imot av Gud. De fant livet.

Hyrdene
tilber - av
Georges
de la Tour
(1593-
1652).

IV. Perfektium - εὑρηκα [*héuræka*] (Virkningen av det som skjedde)

Årene har gått. Barnet i krybben er blitt voksen.

Jesus har begynt sin virksomhet. To menn ga seg en dag i lag med ham. Den ene traff nå først sin bror Simon og sa til ham: «Vi har funnet Messias» (Den salvede). Så førte han Simon til Jesus Joh 1,41-42.

Det som skjedde den gang, har en varig virkning, med gyldighet også i dag. Stadig nye mennesker har funnet ham som er veien, sannheten og livet, og de har gått for å fortelle den gode nyheten (gr. «ev-angélion») til andre.

Egentlig kunne det også sies slik: Stadig nye mennesker er blitt funnet (gr. «aorist passiv», se Luk 15,24.32!) av Gud.

V. Futurum - εὐρήσω [*heur'æså*] (Framtidshåp med realistisk grunnlag)

Loftet som noen gjeterne hørte for 2000 år siden, viste seg å holde stikk: «Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe» Luk 2,12. Den virkeligheten de erfarte i stallen, stemte med det de hadde hort og sett ute på markene. Derfor priste de Gud. De fikk et fremtids-håp som var basert på realistiske kjensgjerninger.

Dette loftet gjelder fortsatt – 2000 år senere:

«Herren er nær,

Herren er her,

vi kan ham se slik han sannelig er.» (Petter Dass)

Og det står fast at den som finner Jesus, finner Faderen Joh 14.

Derfor vil jeg gjerne gi et lite førjulsråd: Når juleevangeliet lyder på nytt igjen i år, så følg nøye med i grammatikken. Det er som et lofte til deg: «Dere skal finne ...

Og de ... fant».

Kanskje er det mer å finne i høytiden enn julestemning og julepynt? Jeg har funnet.

Bjørn Helge Sandvei

Amanuensis
Bjørn Helge
Sandvei

Morgendagens kirke

Mandag 21. oktober var det igjen populær samling for pensjonerte teologer og prester i Oslo-området. Biskop Odd Bondevik var dagens gjest og hans tema var: Morgendagens kirke. Her i samtale med Ole Modalsli. Også denne gangen var de rundt 40 teologer samlet.

Kvinnesyn og familiemønster i Islam

Det var stor interesse for etterutdanningskurset for lærere og andre interesserte 14. oktober. Kurset var fulltegnet med i alt 165 deltagere. Lena Larsen, leder for Islamsk Råd, professor Unni Wikan, Universitetet i Oslo, Amber Khan, talperson for World Islamic Mission Norway, forsteamanuensis Jan Opsal, Misjonshøyskolen og rektor Signe Marie Natvig Andreassen fra Gran skole deltok. Målet med kurset var å gi konkret kunnskap om sosialiseringen av barn i muslimske hjem og om kjønnsroller og kvinnesyn i ulike muslimske miljø. Skoleperspektivet stod sentralt. Stipendiat Line Marie Onsrud (til venstre) var, sammen med Sverre Dag Mogstad, ledere for kurset. Her er hun sammen med Lena Larsen i midten og Amber Khan.

Nettverkskonferanse for private høyskoler

Lederne for de private høyskolene i Norge var samlet til konferanse på MF. Budsjettsituasjonen, nytt finansieringssystem og kvalitet i utdanningen var tema for konferansen. Stortingsrepresentant Arne Lyngstad (KrF) orienterte om budsjettsituasjonen for de private høyskoler 2003, mens professor Narve Bjørge orienterte om hvilken betydning Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (NOKU) har for de private høyskolene.

Gravert vaser for MF i 30 år

Glassgravør Petter Mohn har gravert vaser for MF siden 1972. Hele tiden har han gjort dette gratis som gave til MF. Når noen slutter på MF får de vase med logo på. Foran seg her har Mohn den første vasen med den nye logoen som Øyvind Meling fikk nylig. Vi vil også her i Lys og Liv takke Petter Mohn hjertelig for det han har gjort for MF.

Palestinsk teolog besøkte MF

Naim Ateek, palestinsk teolog og direktør for det økumeniske Sabeel-senteret i Jerusalem, hadde orientering for MF-lærerne om palestinsk frigjøringssteologi og arbeidet ved Sabeel-senteret. Her sammen med fra høyre Janet Lahr Lewis koordinator for International Friends of Sabeel, Eilert Rostrup fra Norges KFUK/KFUM og Gunnar Heiene.

En flott dag

Administrasjonen satte seg i buss og kjørte til Modum i begynnelsen av september. Her ble det omvisning på Sjelesorginstituttet v/ Berit Okkenhaug (i midten på bildet) og tur til Blaaafarveværket.

Videreutdanningsenhet i teologi (SPP III)

Det var 23 deltagere på kurset 2002-2003 om «Hvordan blir kirken til i en ny tid? Metoder, modeller og teologi i kirketenkningen». Her i lunsjpausen, kapellan Henning Vik (Bekkelaget) til venstre foran og Sam Tore Bamle (Øksnes) til høyre.

Heftig 60-årsfeiring

Av og til gjør vi noe ekstra ut av et jubileum. Da Marit Helene Spydevold ble 60 år 24. september stilte studenter og ansatte med hjemmebakte kaker og et kort festprogram. Studentcaféen var full av studenter. Her er jubilaranten sammen med Claudia Talgo til venstre og Svein Olaf Thorbjørnsen til høyre!

Det farlige maktmennesket

Edin Lovås har besøkt MF og snakket om det «Farlige maktmennesket», om sykopater og kjennetegn på disse. Studentene var engasjert og fikk svar på konkrete spørsmål.

I MFs oppdrag

Den tyske MF-studenten Cord-Michael Thamm på vei gjennom Norge til prestevikartjeneste i Kvæfjord. Se forresten det tyske MF-skiltet...

MF-Rock

Musikktalenter stiller opp med sang og musikk. En av gruppene bestod av IT-leder Vegard Hanssen, studentene Roger Breivik, Marit Jørgensen, Margrete Schmidt og Bjørn Sæther. Harald Hauge spilte piano og ble ikke med på bildet. En fullsatt studentcafé fulgte med.

Sjekk vår nye hjemmeside:
www.liturgisksenter.no

Sentrale aktører i kateketseminaret under «Kirke 2002». Fra venstre fakultetslærer Kristine Aksøy Alveng, nettprest Harald Dåsvand i Sjømannsmisjonen, kateket i Modum, Arild Lovik og studieinspektør for kateketutdanningen ved MF, Marit Rypdal.

Ny giv for katekettjenesten i kirken?

-Det står ikke på oss!

– Når Kirkemøtet gir beskjed om hvilke kvalifikasjonskrav som skal gjelde for katekettjenesten videre, er vi klare til å ta vår del av jobben. Vi har plass til mange flere studenter på kateketutdanningen, sier fakultetslærer Kristine Aksøy Alveng til *Lyd & Liv*.

– Vi merker den uavklarte situasjonen på flere plan, sier Alveng. – Vi får et rekrutteringsproblem så lenge studentene ikke vet om kirken i framtiden kommer til å ha en katekettjeneste. I dag er det likevel slik at det er et underskudd på kateketer i den norske kirke og så lenge kirken har en katekettjeneste, ønsker Menighetsfakulte-

tet å støtte denne viktige tjenesten i kirken ved å ha et studietilbud for praktisk-kateketisk utdanning. Vi venter imidlertid en avklaring i høst, både fordi rammene for katekettjenesten står på dagsordenen til Kirkemøtet i november og fordi departementet nettopp har lagt fram en stortingsmelding om kirkens dåpsopplæring (St. meld. nr. 7 2002/2003). Stortingsmeldingen gir klare signaler om en sterk utbygging av katekettjenesten med 800 nye stillinger som kateket/ dåpslærer og også styrking av preste- diakon- og kantortjenesten i denne sammenheng. Så når Kirkemøtet gir beskjed om hvilke kvalifikasjonskrav som skal gjelde for tjenesten videre, er vi klare til å ta vår del av jobben. Med frimodighet kan vi si til unge som vurderer å velge kateketutdanning at de går inn i en kirke som trenger deres kompetanse og har kirkelig undervisning som et prioritert arbeidsfelt.

«Kateketer på nett»

MF har nylig markert at fakultetet har gitt kateketutdanning i 25 år. Markeringen

har vært todelt. 10. oktober var det et jubileumsseminar i forkant av Kirke 2002 på Exporamasenteret på Hellerudsleta utenfor Oslo der temaet var «Kateketer på nett – kirkelig undervisning og telekommunikasjon». Det andre leddet i jubileumsmarkeringen var lagt til 25 oktober der spørreundersøkelsen «En gang kateket – alltid kateket?» ble presentert. I jubileumsfesten på kvelden 25. oktober hadde Birger Fossum det faglige tilbakeblikket, mens den nyutnevnte Tunsberg-biskopen, Laila Riksaasen Dahl, holdt tale for dagen.

– Hva blir utdanningskravene?

– Vi mener at det ikke er nok med en tre-årig bachelor-grad; det anser vi å være et for svakt faglig fundament for å være undervisningsleder i menigheten. Vi ser for oss at kateketutdanningen vil kunne utvikles til en mastergrad, subsidiært være en fireårig utdanning på linje med lærerutdanningen. Kateketer er nemlig mer enn litt avanserte barne- og ungdomsarbeidere. Vi må utvikle en yrkesidentitet som gjør at kateketer syns det er en meningsfull tjeneste å ha i mange år.

Undervisningstjeneste i profesjonskamp?

-Det må bli en selvfølge at alle norske menigheter har minst en kateketstilling og at det blir en god arbeidsdeling mellom prester og kateketer, uten profesjonskamp. Det sier en av nestorene i norsk kateketutdanning, studieinspektør Marit Rypdal, ved MF.

Den 25 år gamle historien til kateketutdanningen ved MF sier noe om at denne viktige kirkelige tjenesten har vært rammet av ulike og til dels motstridende kirkelige og politiske føringer. Få kjenner denne historien like godt som Rypdal som har vært knyttet til MF siden 1986, ni år etter at MF opprettet et formelt studietilbud til kateketer. Tidligere jobbet hun i mange år i Institutt for kristen oppseding (IKO).

- De første årene var det ikke obligatoriske utdanningskrav knyttet til kateketjennesten. Det var stor mangel på kateketer og man var redd for at for strenge utdanningskrav ville gjøre rekrutteringen vanskelig. I dag tenker vi annerledes om dette. Vi mener at den framtidige kateketutdanningen må være solid og den blir sett på som en helt nødvendig forutsetning for undervisningstjeneste i norske menigheter.

«Nå løsner det!»

Rypdal er glad for de tydelige politiske signaler som nå har kommet fra regjeringen om en opprusting av kirkens dåpsun-

dervisning, og hun er også tilfreds med de forslag som ligger til grunn for behandlingen av saken om kvalifikasjonskrav for kateketer i høstens Kirkemøte.

- Det er mange ganger vi har sagt til hverandre at «nå løsner det», men jeg har vel aldri vært så positiv som denne gangen, sier en forventningsfull studieinspektør.

- Nå får vi være offensive i rekrutteringsarbeidet og i kallsutfordringen, og tydelige på at dette kan være en livslang kirkelig tjeneste. Ikke i skyggen av presten, men i et nært og konstruktivt samarbeid.

Integrering

Den første kateketutdanningen i Norge var kortkursene i regi av Kirkerådet. Så opprettet altså MF i 1977 sitt «Kateketseminar» med Aasmund Dale som rektor og Liv Sødal Alfsen som lærer. Fra 1996 ble kateketutdanningen en del av Praktisk Teologisk Seminar. - Vi så med bekymring på tendensene til profesjonskamp mellom

Marit Rypdal har vært knyttet til MFs kateketutdanning siden 1986.

prester og kateketer, og vi ønsket fra vår side å bidra til en sterkere integrasjon mellom kateket- og presteutdanningen. Den første del av kateketutdanningen løper parallelt med SPT-semesteret for teologistudentene og det er ellers en rekke felles møtepunkter i undervisningen i siste semester.

Uavklarte myndighetslinjer

- Jeg legger ikke skjul på at den såkalte embedsutredningen fra Kirkerådet var et skudd for baugen for oss fordi den langt på vei tok til orde for å avvikle kateketjennesten som kirkelig ordning, sier Rypdal. - I mange år har det vært uavklarte myndighetslinjer når det gjelder menighetenes undervisningsansvar, og ekstra vanskelig er det for de prester som har hatt et sterkt embedssyn. Vi mener imidlertid at de kommende utfordringer når det gjelder kirkens dåpsopplæring gjør at kateketjennesten må tas på alvor og at MF derfor ved hjelp av ulike modulalternativer utvikler en mastergrad i kirkelig undervisning som er klart yrkesrettet.

- Du forventer deg vel god støtte fra den nyutnevnte biskopen, Laila Riksaasen Dahl?

- Javisst, som tidligere kateket og lærer i kateketikk tror jeg hun blir en god støtte-spiller og talsmann for at kateketjennesten finner den plass i kirken som den fortjener.

En gang kateket - alltid kateket?

I forbindelse med Kateketseminarets 25-årsjubileum ble det sendt ut et spørreskjema til alle seminarets uteksaminerte studenter gjennom 25 år.

Ulike instanser kan nå arbeide med materialet og bidra til å tolke det. Svarene på undersøkelsen ble lagt frem på et seminar på MF under jubileumsfeiringen den 25/10. Kateketforeningens leder, Ole Martin Thelin, direktør i Kirkens arbeidsgiverorganisasjon (og eks-kateket) Frank Grimstad og biskop em. Andreas Aarflot kommenterte svarene utfra hver sine ståsteder.

Fra kateketenes ståsted formidlet Ole Martin Thelin glede over de mange gode tilbakemeldingene som svarene viser om trivsel og en meningsfylt tjeneste. Han fokuserte på kallet, vigslingen og en faglig trygghet som bidrag til at mange blir stående i tjenesten også i tider med motgang.

Kateketjennesten har lenge hatt ord på seg for å være en korttids-tjeneste i kirken med hovedvekt på konfirmantarbeid og barne- og ungdomsarbeid. Svarene i undersøkelsen nyanserer dette bildet. Gjennomsnittlig tjenestetid for de som har vært/er i kateketstilling er nå 9,3 år. En undersøkelse som Kateketfor-eningen gjennomførte blant kateketer som hadde sluttet i tjeneste i perioden 1984-87 viste at for 63% var tjenestetidens varighet 0-5 år, og bare 37% hadde arbeidet 6 år eller mer som kateket. Den nye undersøkelsen viser at denne trenden har snudd. Nå har 37% arbeidet 0-5 år, mens 63% har arbeidet 6 år eller mer.

Gjennomsnittlig tjenestetid for kateketene som har sluttet, er 8,1 år og for de som fortsatt er i tjeneste, er gjennomsnittet 11,1 år. Dette viser at kateketjennesten er blitt en tjeneste det er mulig å stå i over tid for flere.

Kongelig gull til Dale

Tidligere rektor ved Kateketseminaret ved Menighetsfakultetet, Aasmund Dale, ble 25. oktober tildelt H.M.Kongens fortjenestemedalje i gull av fylkesmann Hans J. Rosjorde for sitt pionerarbeid og langvarige innsats for kristen opplæring, spesielt innenfor dåpsopplæring i Den norske kirke. Her gratuleres han av instituttstyreleder i IKO, Erling Birkedal.

Foto: Geir Hagerstrøm

Mellom 30 og 40 i MFs forskningsprogram:

Handler om å være ny

– Forskning handler om å være nysgjerrig! Den gir ny faginsikt og utvider vår forståelsehorisont. Det sier forskningsleder Nils Aksel Røsæg som står i spissen for MFs omfattende doktorgradsprogram som involverer både fakultetets egne ansatte, personer tilknyttet høyskole-systemet i Norge og andre.

Forskningsleder Nils Aksel Røsæg (t.v.) sammen med fem av MFs egne forskningsstipendiater: Åse Berger Cameron, Maud Marion Stenseng, Geir Otto Holmås, Eirin Hoel Hauge og Hanne Løland

Som forskningsfakultet og vitenskapelig høyskole har MF siden 1994 drevet forskning og forskningsbasert undervisning knyttet til doktorgradprogram innenfor de to fagfeltene teologi og kristendoms-kunnskap/KRL. Fakultetet tildeler doktorgraden Dr.theol. (Ph.D. in Theology) fra 1990 og fra 2002 også Dr.art. (Ph.D. in Religious Studies). Forskingen skjer gjennom de ansattes individuelle prosjekter, ved felles prosjekter som gjennomføres og ved forskningsmessig samarbeid med andre institusjoner og personer i inn- og utland. I forbindelse med den nye styringsstrukturen er det opprettet et Fagråd for forskning og forskerutdanning under ledelse av professor Oskar Skarsaune. Fagrådet er fakultetets koordinerende arbeidsutvalg for forskerutdanningen og behandler bl.a. forskerutdanningens program og rammer. Nils Aksel Røsæg er fakultetets forskningsleder og fagrådets sekretær.

Tydelig prosjektbeskrivelse

Røsæg forteller til Lys & Liv at det i utgangspunkt tas opp doktorander annet hvert år og at forskningsperioden er normalt til 4 år. Mellom 30 og 40 personer er for tiden tilknyttet MFs doktorgradsprogram, og det kan være eksempelvis 15 søkere på to stipendiatstillinger.

– Det sentrale for oss – ved siden av at søkerne har en god embetseksamen – er selve prosjektbeskrivelsen. Den skal ha en tydelig problemstilling og være motivert ut fra et uløst spørsmål knyttet det angjeldende fagfeltet. Det er som kjent

bare når man stiller tydelige spørsmål at man får klare svar...

Problemstillingen må lede fram til en arbeidsmetode og prosjektbeskrivelsen skal i tillegg presentere et materiale man vil undersøke spørsmålet ved hjelp av. Temaene kan være hentet fra bibelske tekster, det kan være systematisk-teologiske tanker og posisjoner eller det kan for eks. være menneskelige holdninger og handlinger man vil undersøke empirisk.

Dette viser at teologien er tverrfaglig og at den grenser opp til en rekke andre fag som for eks. språk og språkvitenskap, historie, filosofi, idéhistorie og samfunnsvitenskap. Prosjektbeskrivelsen eller deler av avhandlingsarbeidet legges så fram og drøftes i en av de to avhandlingseminarene som fakultetet arrangerer i løpet av året.

Ikke bare individuelt basert forskning

– Hvem er for tiden knyttet til MFs doktorgradsprogram?

– Vi har våre egne doktorander i stipendiatstillinger, vi har stipendiatstillinger finansiert av Norges Forskningsråd

(NFR), vi har personer utenfor MF-staben som har finansiert sine doktorgradsstudier på annen måte, for eksempel gjennom det Lutherske Verdensforbund eller andre utenlandske institusjoner, og vi har personer som er ansatt i høyskole-systemet i Norge og som driver sin forskning ved siden av de undervisningsplikter som er tillagt de enkelte stillingene. Røsæg sier at MF ikke bare ønsker individuelt baserte forskningsprosjekter, men gjerne ser at det etableres såkalte fellesprosjekter der forskere på ulike nivå samarbeider. – Et eksempel kan være «Makt, eiendom og rettferdighet: Bibelske moraltradisjoner i møte med vår tid» som er et tverrfaglig forskningsprosjekt mellom seks bidragsytere fra tre disipliner, publisert Oslo: Gyldendal Akademisk 2000. Eller «Jewish Believers in Jesus - A History from Antiquity to the Present» som er et internasjonalt forskningsprosjekt ledet av professor Oskar Skarsaune og førsteamanuensis Reidar Hvalvik.

Samfunnsnyttig?

– På hvilken måte blir forskningsarbeidene gjort tilgjengelig og anvendt?

– En tydelig forutsetning for alle forskningsprosjektene er at de gir ny innsikt i

nysgjerrig

fagfeltet. I så måte er avhandlingen i seg selv et innlegg i den faglige diskusjonen blant dem som befinner seg fremst på det aktuelle området.

Både doktorandene selv og fakultet lager et kort resymé av forskningsarbeidet i tilknytning til disputasene, som er offentlige og åpne.

Forskningsresultatene blir i første rekke anvendt av forfatterne selv i deres yrkesliv og gjennom de artikler og publikasjoner som de selv står bak. Fra tid til annen fatter media interesse for et doktorgradsarbeid, men vi kan naturligvis ikke bare forske i temaer som vi kan popularisere og gjøre mediavennlige.

– Men er det slik at forskningen søker å ha et samfunnsnyttig formål?

– I sin alminnelighet har all forskning betydning for samfunnet i den forstand at det gir ny faginnsett og dermed utvider vår forståelseshorisont. Det er ikke uvesentlig for forskningen at den oppleves relevant for folk flest. Forskning handler om å være nysgjerrig. Men ikke all forskning er like allment tilgjengelig. Likevel vil jeg hevde at den alltid har betydning for det aktuelle fagfeltet og skal dekke hull i vår viten. Så vil det være en utfordring for forskerne selv å «selge» sitt produkt og kanskje også lykkes med å få det publisert. Vi kan også si at vår undervisning ved fakultetet ønsker å være forskningsbasert, og at studentene på den måten har både nytte og glede av den forskningen som vårt eget undervisningspersonale driver.

Stipendiat Hanne Løland:

Slitsomt, men stimulerende

– Dette er som en kontinuerlig forberedelse til eksamen! Hjertesukket kommer fra **Hanne Løland** (bildet), en av MFs syv stipendiater. Til sommeren skal hun etter planen avslutte sitt doktorgradsprosjekt. Hennes tema er «YHWH – a gendered God? The use and meaning of gendered language for YHWH in Isaiah 40-55» i disiplinen GT.

– Mens en avhandling tidligere kunne være noe av et livsprosjekt for en teolog og strekke seg over mange år, setter dagens doktorgradsprogram klare grenser bl.a. med hensyn til tidsbruken, sier Hanne. – Og når man starter på et doktorgradsprogram har man nok betydelige tanker om hvilken betydning dette arbeidet skal få for fagfeltet, mens man snart innser at bidraget bare er en stemme i den store fagdebatten. Man må hele tiden justere sine visjoner og selve prosjektet endrer seg gjerne dessuten under-

veis. En doktorgradsavhandling kvalifiserer deg vel egentlig til å bli en virkelig forsker.

Hanne sier at følelsene ofte er doble: – Til tider er man fryktelig lei og unner ikke noen en slik «skjebne». Likevel er det jo dette jeg vil drive med – og trolig ønsker jeg å fortsette med å forske! Men nå handler det om å bli

ferdig. Jeg kjenner at tiden nærmer seg og presset øker, men egentlig er jeg jo privilegert: Det var dette jeg gjerne ville og jeg har gjennom forskningsfasen fått muligheten til å studere i perioder i utlandet og jeg har truffet mange spennende kolleger og knyttet gode kontakter, sier Hanne og legger til:

– Det er jo stimulerende å jobbe med temaet gudsbilde og kjønn. Det er ikke forsket mye på dette feltet i Norden, og jeg drømmer naturligvis om at det skal bli en god og viktig avhandling...

Eksempler på doktorgradsprosjekter

«YHWH – a gendered God? The use and meaning of gendered language for YHWH in Isaiah 40-55» i disiplinen Det gamle testamente. Stipendiat Hanne Løland, MF, Oslo.

«Kontekstuell islam: En narrativ tilnærming til unge norske muslimers religiøse identitet» i disiplinen religionsvitenskap. Stipendiat Line Marie Onsrud, MF, Oslo.

«Fortellinger om det Gode: En studie av Iris Murdochs skjønnlitteratur og etiske filosofi» i disiplinen systematisk teologi. Stipendiat Maud Marion Laird Stenseng, MF, Oslo.

«The Time of Salvation: An Analysis of 3 Extra-Sectarian Texts from Qumran» i disiplinen Qumran. Høgskolelektor Arstein Justnes, Ansgar teologiske høgskole, Kr.sand.

«Forholdet mellom tid og evighet: Tidsbegrebets innhold og funksjon i W. Pannenbergers virkelighedsforståelse» i disiplinen systematisk teologi. Stipendiat/høgskolelektor: Per Damgaard Pedersen, Galten, Danmark.

«Bonnens narrative funksjon i Apostlenes gjerninger» i disiplinen Det nye testamente. Stipendiat Geir Otto Holmås, MF, Oslo.

«Mellom makt og æmakt: En studie av personalkonflikter i kirken med særlig henblikk på kirkelige medarbeideres opplevelse av å bli gjort til offer» i disiplinen praktisk teologi. Stipendiat/høgskolelektor Terje Torkelsen, Stavanger.

«Kirke - Fellesskap - Etisk praksis: En drofting av kirkens etiske praksis i relasjon til to aktuelle ekklesiologiske modeller» i disiplinen praktisk teologi. Stipendiat Tron Fagermoen, MF, Oslo.

«Gjør det gode, sky det onde! En undersøkelse av 1.Petersbrev i lys av Salme 34.» i disiplinen Det nye testamente. Stipendiat Eirin Hoel Hauge, MF, Oslo.

«Shepherds and demons: A study of exorcism as practised and interpreted by shepherds in the Malagasy Lutheran Church» i disiplinen misjonsvitenskap/ kirkehistorie. NFR-stipendiat Hans Austnaberg, Bryne.

«Har staten bedre borgere?» Dissenterkampen i Norge mellom 1891 og 1969» i disiplinen kirkehistorie. Høgskolelektor Ingunn Folkestad Breistein, Ansgar teologiske høgskole, Kristiansand.

Professor Torleiv Austad om skriftsyn og bibeltolkning:

Bibelen har aut

Torleiv Austad studerer en 170 år gammel jødisk bokrull, som inneholder de fem Mosebøkene. Bokrullen befinner seg i auditorium 1 på MF.

TEKST: TERJE HEGERTUN FOTO: MARIANNE TORP

– Bibelen har autoritet fordi den er den eneste boken som taler på grunnlag av gudsåpenbaring i historien, og det teologiske arbeid handler om å gi eldgamle tekster en relevant fortolkning til veiledning for vår tid. Dette må skje med stor ydmykhet. Det sier professor Torleiv Austad, leder i Lærenemnda for den norske kirke.

Som leder av Lærenemnda har professor Torleiv Austad ved MF et sentralt kirkeleg tillitsverv. Sentralt i nemndas arbeid er skriftforståelsen og forholdet til Bibelen som basis og autoritet. Lys & Liv har møtt Austad for å snakke om bibeltolkning, skriftsyn og bibelforskning.

– Austad, for 20 år siden redigerte du boken «Bibelen og teologien – et bidrag til skriftsynet» der ledende teologer ved Menighetsfakultetet var medforfattere. Dette var ikke en læretalelse om skriftsynet, men en oversikt over hva professorer og dosenter ved MF den gang tenkte om Bibelen med utgangspunkt i sine fag. Er denne boken dekkende for MFs skriftsyn i dag?

– Det meste av det som står der, er fremdeles representativt, selv om vi som lærere ved fakultetet aksentuerer skriftforståelsen noe forskjellig alt etter hvilke fagfelt vi er tilknyttet. Det første som slår meg, er kontinuiteten ved at vi fastholder Skriftens autoritet. Bibelen framstår som enhetlig i det vesentlige og

er ikke i strid med seg selv. Den er først og fremst boken om Jesus Kristus, og vi er opptatt av å tolke bibeltekstene i lys av en helhetlig forståelse av Skriften. I dag er det langt flere lærere ved MF enn det var for 20 år siden, noe som preger fakultetet når det gjelder spennvidde og uttrykksmåter. Men grunnholdningen til Skriften er likevel ikke svekket. Bibelen har autoritet fordi den er den eneste boken som taler på grunnlag av gudsåpenbaring i historien.

– På hvilken måte har den historisk-kritiske metode vært et positivt bidrag i bibelforskningen?

– Den historisk-kritiske forskningsmetode innebærer ikke at man kritiserer tekstene som sådan eller distanserer seg fra den autoritet de har. I stedet dreier det seg om å granske tekstenes opprinnelige mening og historiske kontekst. Tross alt dreier det seg om tekster fra en svunnen tid som vi skal lese inn i vår tid på en relevant måte. I en slik prosess skjer det

Ordet

alltid noe med en tekst på samme måte som enhver oversettelse er en teksttolkning på grunnlag av gamle manuskripter. Det samme kan vi si når tekster tolkes gjennom forkynnelse og undervisning. De skal ha noe vesentlig å si tilhørerne i den situasjon de befinner seg i dag. Bibeltekstene har riktignok sitt historiske grunnlag i åpenbaringen – og derfor har de sin egen autoritet og sitt eget enestående innhold. Men de blir altså både lest, hørt og utlagt i en annen tid, under andre samfunnsforhold og av forskjellige personer. Et konkret eksempel på hva dette kan bety, er sørafrikaneren som ble spurt om hvordan han tolket Salme 103. For ham var vers seks det sentrale fordi det omtaler Herren som «den som griper inn og frelser og lar undertrykte få sin rett», mens vi i Norge gjerne ser på denne salmen som en hymne.

Sørafrikaneren befant seg i en samtids-situasjon som gjorde at fokuset hans var et annet enn vårt, men teksten var den samme. Noe lignende kunne sies om de assosiasjoner som norske kirkegjengere fikk den første søndag etter okkupasjonen 9. april 1940 da prestene tolket Joh 14 om at hjertet ikke lenger skulle «forferdes». Hva vi ser og hører i møte med en tekst kan endre seg når konteksten blir en annen. Likevel er det klare grenser for hva vi kan tolke inn i de enkelte bibeltekster.

– *Hva blir da prøvestenen på rett bibeltolkning?*

– At det er størst mulig samsvar mellom det som er tekstens intensjon og innhold – og det jeg til enhver tid leser inn i den. Derfor blir det en svært viktig oppgave å arbeide kontinuerlig med skriftfortolkning og eksegese, ikke minst på grunnspråksnivå. Teologene og bibelforskere skal ikke styres av verken tradisjoner eller moteinteresser, og de må heller ikke ha noen privat agenda. Dommeren er alltid tekstens egen opprinnelige mening. Derfor må de som arbeider med Skriften alltid ha en kritisk og selvprøvende holdning til sine egne motiver og sine egne forskningsresultater.

– *Betyr dette at ikke all bibelforskning har vært av det gode?*

– Dessverre er det nok slik at bibelforskningen ikke alltid har gitt oss bedre innsikt. Den har – som annen forskning –

vært preget av ulike metoder og påvirket av rådende politiske og filosofiske tendenser i samtiden, samtidig som forskerens egne interessefelt gjerne er svært avgrenset. Nye tolkningsgrep trenger derfor å bli møtt med sunn kritikk og åpen debatt. Vi lærer ofte mest ved at meninger brytes og at skoleretninger duellerer. Da utkrystalliserer det seg som regel en innsikt av mer vedvarende karakter.

Austad mener at det ikke finnes noen objektiv bibelforskning. – Enhver skoleretning vil være styrt av bestemte interesser og perspektiver. Det gjør at det er nødvendig med flere forskjellige bibel-tolkningsmiljøer og at disse på en sunn måte brytes mot hverandre med hensyn til hva som er best begrunnet og forankret i Skriftens eget helhetsbilde.

– *Det finnes vel en rekke eksempler på at bibelforskning bidrar til å utvide perspektivene og øke forståelsen av tekstenes opprinnelige mening?*

– Ja visst, og et av dem har vært forståelsen av «Guds rike» og hvor sentralt dette begrepet er i evangeliene. Først var det liberale teologer som poengterte dette, men de tolket det ensidig i etisk retning. Andre teologiske miljøer har korrigeret dette ved å legge vekten på Kristi kongeherre-domme og som stedet for frelsens goder. Ingen seriøse teologer vil i dag benekte at Gudsrike-tanken ikke er ytterst sentral i Jesu undervisning og dermed i teologisk tenkning i sin alminnelighet. Det samme gjelder den viktige innsikten om at Guds rike pr. definisjon ikke er ensbetydende med Kirken i bestemt form, understreker Austad. – Guds rikes nærvær skaper kirke, men ingen kirke har monopol på Guds rike. Når det har skjedd opp gjennom kirkehistorien, har det fort til at kirken har forfulgt annerledes troende. I dag tenker vi heldigvis annerledes om dette.

– *På hvilken måte skal teologistudentene og forskere nærmere seg den bibelske tekst?*

– Først og fremst må all bibelgranskning preges av ydmykhet. Av den enkle grunn at man kan komme til å ta feil, helt eller delvis. Det skjer der hvor man for eksempel tolker en tekst inn i sin egen samtid i en slik grad at den mister kontakten med sin egen opprinnelse. Historien har avdekket at motebestemt bibelforskning nokså snart blir foreldet og mister sin autoritet. Det handler om å få hele fylden av Bibelen til å tale. Et eksempel på dette kan være de nyanser og forskjeller som en våken bibelleser oppdager eksisterer mellom evangeliefortellingene om Jesu død og oppstandelse. Bibelforskningens oppgave har vært å gå nærmere inn på disse spenningene for å se om de er marginale eller uoverstigelige. Resultatet har vist at dette likevel ikke svekket det bibelske vitnesbyrd om at Jesu død og

oppstandelse framtrer som selve grunnlaget for hele Kristi nærvær i sitt ord og i nådens midler.

– *Hva har teologer og forskere å lære av den «vanlige» bibelleser?*

– Jeg mener at vi som arbeider til daglig med de bibelske tekstene, skal spørre hva erfarne og våkne bibellesere ser i tekstene når de jevnlig leser. Akademiske miljøer kan være mye snevrere enn de gir seg ut for å være. Derfor er det viktig å ha kontakt med – og å lytte til – hva de finner som hører, leser og anvender de bibelske tekstene mer umiddelbart. Vi må forholde oss ydmykt til dem som er praktiske brukere av det bibelske stoffet.

– *Hvordan skal vi i dag forstå det etisk-orienterte bibelmateriale?*

– Det er nødvendig å lese det etiske stoffet inn i sin historiske sammenheng. Det innebærer at vi leser Det gamle testamente i lys av det nye, noe som kan eksemplifiseres ved for eksempel hevn-salmene og hellig krig-materialet i GT. Dette stoffet må raffinere gjennom NTs «trakt» for at det skal bli autoritet i den nye pakt. Videre er det viktig å vite at Jesus-stoffet er selve nervesenteret i Bibelen. A tale om tekstenes autoritet er å la lyset fra Kristus falle på Skriften, og da får man umiddelbart både et sentrum og en periferi. Luther sa en gang. «Ta Kristus bort fra Skriften, hva mer vil du finne i den?» Dette innebærer likevel ikke at det bare er direkte Jesus-ord som befinner seg i dette sentrum. For eksempel, gjør også budene det: Både Jesus og Paulus henviser en rekke ganger til at budene har gyldighet også i den nye pakt som uttrykk for Guds gode vilje, selv om vi leser dem i lys av at Jesus er kommet i kjød og er nærværende. Ekteskapsordningen er et annet eksempel: både Jesus og Paulus knytter dette direkte til skapelsen og gir det nytestamentlig autoritet. Noe lignende kan også sies om ansvaret for de svake og fattige. Vi finner det etiske grunnmateriale både nær sentrum og i periferien. Det ligger for eksempel en klar etisk appell i Jesu kall til etterfølgelse og lydighet. Dette er ikke perifert fordi etterfølgelsesetikken er nær knyttet til troen på Kristus. Derimot kan vi nok definere formaningen om at en kristen ikke skal føre rettssak mot en annen bror som viktig, men likevel ikke i sentrum av den kristne tro.

– *Er tekster om menneskelig seksualitet og samliv sentrale eller perifere?*

– Skapelsen av mennesket og de grunnleggende ordninger for menneskelig samliv kan på ingen måte sies å være perifert i det etiske materiale; ikke minst fordi Det nye testamente utdyper forståelsen av det. På den annen side: etikken frelser ingen. Det er en erkjennelse som ikke er uvesentlig å understreke.

Professor dr.theol. Tore Wigen slutter som lærer ved MF - ette

-Religionsfilosofi er viktig

– Fordi religionsfilosofien er opptatt av de eksistensielle spørsmål som mange mennesker brytes med i dag, har fagfeltet sin naturlige plass ved et teologisk fakultet også i årene som kommer. Det sier Tore Wigen (62), professor i systematisk teologi. Ved årsskiftet går han av som lærer ved Menighetsfakultetet.

Tore Wigen mener at et fakultet har ansvar for å gi studentene innblikk i de forskningsfag som er etablerte innen teologiutdanningen både nasjonalt og internasjonalt. Det gjelder også religionsfilosofien.

Wigen kom til MF i 1959. Han tok sin teologiske embedseksamen og fortsatte noen år senere som stipendiat, oppmuntret av professor John Nome. – Egentlig hadde jeg lyst til å videreutdanne meg som NT-forsker, men jeg innså at jeg ikke var tilstrekkelig filolog til det. I stedet ble det religionsfilosofi, et naturlig valg for meg fordi jeg gjennom teologistudiet var interessert i de problemstillinger og løsningsforsøk som dette faget rommer.

Dette førte til at Wigen fikk sin yrkeskarriere som lærer i systematisk teologi med plikt til å forske og undervise i religionsfilosofi. Han kom til fakultetet som stipendiat i 1970. Da hadde han tatt videreutdanning fra Universitetet i Lund og praktisert en periode som prest. Han har vært ansatt og har gått alle gradene som lærer fra 1973 av. Som pensjonist med seniorstatus ved MF tenker Tore å gi en del av sine uferdige prosjekter en sjanse. Det ser han fram til.

Wigen har bred kontakt med det filosofiske miljøet i Norge og nyter respekt med sin faglige tyngde.

– *Tore Wigen, som teolog og prestevigslset, hvordan karakteriserer du religionsfilosofien som disiplin – og hvorfor er den viktig for kommende prester?*

– Poenget med religionsfilosofi er i alle fall ikke å presentere religiøs tro i en filosofisk utgave! Derimot tar religionsfilosofien for seg ideinnholdet i religionens verden – og herunder de ideer som har vokst fram i teologihistorien – og drøfter det så allsidig som mulig på filosofiske

premisser. Utgangspunktet er allment, men materialet vi jobber med er hentet fra teologiens verden. En religionsfilosof arbeider med temaer som: Gudstro i forhold til ateisme, filosofiske argumenter som begrunner tro på Guds eksistens, lidelsens og det ondes problem og Guds ansvar i lidelsen, forholdet mellom de ulike religionene, troens forhold til naturforskning og det moderne verdensbilde, utfordringene fra darwinismen, livssynet i den postmoderne kultur ol. I det hele

tatt dreier det seg om forholdet mellom tro og fornuft, tro og viten. Vi kan i en utvidet fagforståelse snakke om både religionsfilosofi og livssynsteori, og det formoder jeg må være viktig for enhver teologstudent i dag.

– *Hva tenker du om religionsfilosofiens plass når det nå legges større vekt på tverrfaglighet og fagindelingen kanskje ikke bli like tydelig?*

– En sterkere temarettet og tverrfaglig

32 år:

for kirken

undervisning vil ikke føre til at fagene overflodiggjør seg selv. Snarere handler det om nye tilnæringsmåter og pedagogiske grep. Lærerne vil fortsatt tilhøre ulike disipliner, og når det gjelder religionsfilosofi så vil dette være et viktig fagfelt, spesielt i senfasen av teologistudiet, slik det i dag defineres som en av de tre hovedområdene innen systematisk teologi. Som fag kan det kanskje bli mindre synlig, men det kan meget vel realiseres i form av religionsfilosofiske temafelter. Jeg tror faren for faglig fragmentering er reell i forbindelse med den nye studiereformen. Et fakultet har ansvar for å gi studentene innblikk i de forskningsfag som er etablerte innen teologiutdanningen både nasjonalt og internasjonalt. Det gjelder også religionsfilosofien.

– Er du som religionsfilosof en kristen apologet?

– Ikke direkte. Kravene til ryddig og kritisk argumentasjon er svært viktig i filosofien. Og en del apologetiske bøker er ikke gode nok her, de er mer overtalende enn argumenterende, og svært kjappe med konklusjonene. Men når jeg gjør meg tanker om hvorfor religionsfilosofi er viktig, dukker bildet av apologeten opp. Jo, faget fungerer apologetisk, og personlig er jeg en kristen religionsfilosof som både er teolog og prestevigslat. Jobben min har likevel vært å levere bidrag på klare fagfilosofiske premisser. Dette utelukker naturligvis ikke en trosoverbevisning. Jeg arbeider ut fra det premiss at jeg er en kristen. Religionsfilosofen skjelner mellom forkynnende argumentasjon og de arbeidsmåter som bygger på filosofiske premisser.

– Kirkehistorien har en rekke eksempler på personer som vel i praksis må kunne sies å være religionsfilosofier – Thomas Aquinas for eksempel?

– Ja, og mange av dem som knyttet filosofi og religionstenkning sammen, var samtidig solide teologer som i tillegg gjerne hadde en kirkelig tjeneste. Dette hindret dem altså ikke fra å levere solide bidrag til religionsfilosofisk tenkning. Man kalte det da gjerne «naturlig teologi».

– Hvor hører du hjemme i filosofiens verden?

– Jeg er nok en ny-kantianer som er glad i Platon. Og så er jeg glad for at jeg ble fort inn i filosofiens verden hos Egil A. Wyller ved Filosofisk Institutt i Oslo.

Fleischer om rekrutteringen til kommende prestestillinger:

-Kirken bærer det største ansvaret

– Tallmateriale fra Kirkerådet viser at vi om noen år kan stå overfor en alvorlig prestemangel i Den norske kirke. Derfor er rekrutteringsbehovet større enn vi våger å tenke. Kirken selv bærer det største ansvaret for rekrutteringen til de teologiske utdanningsstedene.

Leder i Den norske kirkes presteforening, Morten Fleischer.

TEKST: TERJE HEGERTUN FOTO: LEIF ENDRE GRUTLE

Det sier leder i Den norske kirkes presteforening, Morten Fleischer, til Lys&Liv. Han bekrefter at rekrutteringen av nye teologistudenter er et av de mest aktuelle arbeidsområdene hans. – Min erfaring av dette er at en bedring av rammevilkårene for prestetjenesten kanskje er den viktigste rekrutteringsfaktoren for å unngå et alvorlig underskudd på prester. Av alle faktorer vi kjenner, er det nettopp den fornøyde prest som best er i stand til å gi ungdommer lyst til å ta fatt på et langt akademisk studium som teologiløpet er. Vi har i dag en preste-stand som er motivert og frustrert samtidig. De er motivert fordi de setter tjenesten høyt og de er frustrert fordi de opplever at rammevilkårene er for dårlige.

– Hvem har ansvaret for rekrutteringen til de teologiske utdanningsinstitusjonene?

– Det største ansvaret hviler definitivt på kirken selv. Derfor er dette et tema både for Kirkerådet og departementet. Noen tiltak er satt i verk; det er opprettet stillinger som skal arbeide spesifikt med rekruttering, og det har bl.a. vært gjennomført et forsøksprosjekt i Nord-Hålogaland med dette for øye. Presteforeningen var for noen år siden med på å arrangere en egen rekrutteringskonferanse der flere aktører deltok.

– Kan et mer organisert samarbeid med for eks. MF bli nødvendig?

– Nå er det engang slik at en utdanningsinstitusjon som MF har en fri stilling i forhold til andre kirkelige organer. Ulempen kan være at samarbeidet om rekrutteringen ikke blir tett og god nok. MF må så å si rekruttere studenter for sin egen skyld. Men jeg tror at det i årene framover tvinger seg fram et tettere samarbeid mellom ulike organer i kirken og de teologiske lærestedene for å snu den fallende rekrutteringskurven. Hvordan vi rent konkret skal gjøre det, kan ikke jeg si nå, men behovet for å øke utdanningen av prester og andre kirkelige medarbeidere er større enn vi våger å tenke.

– Hva er ditt beste rekrutteringsargument i møte med unge kristne?

– Å være en kristen er å forholde seg til både Gud og mennesker. Prestetjenesten gir deg mulighet til å arbeide med disse relasjonene på heltid. Prestene gir selv uttrykk for det meningsfulle i å møte andre mennesker i både sorg og glede. I tillegg har en prest det privilegium å fordype seg i Guds ord, søke Guds ansikt og bidra til å virkeliggjøre det store oppdraget som kirken har fått med å utbre Guds rike. Kan det være noe som er større enn nettopp det?

MF i høringsuttalelse om stat/kirkeutvalgets innstilling:

Tiden er moden for et brudd

MF mener at «tiden er moden for å bryte med statskirke tradisjonen og endre de paragrafer i Grunnloven som gir staten herredømme over kirken når det gjelder lovgivning, økonomi og utnevning til viktige embeter og stillinger».

MF påpeker i sitt høringsnotat at den norske kirkes dominerende posisjon i samfunnet gjenspeiler seg i Grunnloven. Men det er en svakhet ved innstillingen å foreslå å endre Grunnlovens § 2 uten å drøfte

spørsmålet om hva en skal sette i stedet, og hvordan en skal kunne finne gode uttrykk for at det norske samfunn fortsatt skal være forankret i en tusenårig kristen tradisjon. Det skal ikke utelukkes at det kan oppstå situasjoner i fremtiden som kan true den kristen-humanistiske tradisjon i folket. Da kan det komme til å vise seg at det er godt og tjenlig å ha et verdigrunnlag nedfelt i Grunnloven. I det videre utredningsarbeid om forholdet mellom kirke og stat er det vesentlig at dette spørsmålet ikke feies under teppet.

Fakultetet støtter tanken om å utvikle en statlig religionspolitikk med grunnlag i menneskerettighetene der de ulike tros- og livssynssamfunn i Norge behandles mest mulig likt. Det er ikke tilstrekkelig å sikre dem frihet til å utøve sin virksomhet; en må også kunne forvente at staten anerkjenner deres betydning og støtter deres arbeid økonomisk.

MF mener at utvalget har lagt en platt-

form for å bevare Den norske kirke som en majoritetskirke i folket. Det er også en god og rett tanke å behandle alle slike samfunn så likt som mulig og ikke gi en majoritetskirke uforsvarlige privilegier på bekostning av minoritetskirkene og andre fellesskap basert på tro og livssyn. På dette grunnlag vil MF fremholde at alle tros- og livssynssamfunn bør likebehandles. Likevel mener fakultetet at Den norske kirke bør nevnes spesielt i Grunnloven. MF mener at tiden nå er moden for å bryte med statskirke tradisjonen og endre de paragrafer i Grunnloven som gir staten herredømme over kirken når det gjelder lovgivning, økonomi og utnevning til viktige embeter og stillinger. Den primære begrunnelsen for dette syn ligger i kirkens egenart, men også fordi en likebehandling av tros- og livssamfunnene gjør det problematisk å fastholde statskirkeordningen.

th

Nye studenter ved MF høsten 2002

Oslo

Dahl, Andreas, 0166 OSLO
 Nordli, Aslaug Pernille Marianne D., 0166 OSLO
 Meland, Andreas, 0171 OSLO
 Tjomsland, Helene, 0171 OSLO
 Lundgren, Johan Anders, 0172 OSLO
 Christiansen, Nicholas, 0177 OSLO
 Helland, Christina Marie, 0260 OSLO
 Haugland, Marit, 0268 OSLO
 Rousing, Ellen Marie Victoria, 0270 OSLO
 Eikum, Solveig Schanke, 0352 OSLO
 Pederstad, Olav, 0352 OSLO
 Sæbjørnsen, Bjørnar, 0354 OSLO
 Harbakk, Thomas van Bau, 0356 OSLO
 Garmann, Johanne Gram, 0363 OSLO
 Knardal, Sigve, 0366 OSLO
 Junttila, Maria Hjulstad, 0367 OSLO
 Sollie, Lotte Marit, 0368 OSLO
 Alpers, Lise Merete, 0456 OSLO
 Kristiansen, Kristine Skree, 0461 OSLO
 Hvattum, Kjetil, 0467 OSLO
 Sæther, Bjørn, 0470 OSLO
 Hvistendahl, Ragnhild, 0490 OSLO
 Follegg, Benedikte, 0551 OSLO
 Holmedahl, Anne, 0552 OSLO
 Gullaksen, Aleksander Johan Midtbøe, 0567 OSLO
 Brodin, Katinka Solli Schoien, 0571 OSLO
 Flaten, Bente, 0572 OSLO
 Fagerli, Grete Lill Sørensen, 0588 OSLO
 Haugstvedt, Mari Louise Sulheim, 0756 OSLO
 Carlsen, Anne Gry, 0858 OSLO

Lie, Ole Ingmund, 0858 OSLO
 Mehren, Ellen, 0871 OSLO
 Aase, Halvard Mikal, 0875 OSLO
 Østby, David Andre, 0956 OSLO
 Sjøflot, Jo Hegle, 1162 OSLO
 Wisløff, Kari Britt, 1165 OSLO
 Ellingsrud, Ingvild Birgitte, 1182 OSLO
 Akali, Mark, 1185 OSLO
 Gillebo, Anna Kristin, 1263 OSLO
 Jørgensen, Francis Nyang, 1286 OSLO
Akershus
 Rensel, Frode, 1348 RYKKINN
 Westnes, Liv-Iren, 1353 BÆRUMS VERK
 Sigland, Ragnhild, 1368 STABEKK
 Brennum, Torbjørn, 1386 ASKER
 Bråtberg, Raket Bjørg Sætervadet, 1387 ASKER
 Furuseth, Kjetil, 1405 LANGHUS
 Olving, Eva Kathrine, 1405 LANGHUS
 Byfuglien, Guro Haugland, 1406 SKI
 Schmidt, Åse Maria, 1412 SOFIEMYR
 Hvalvik, Magnus, 1480 SLATTUM
 Vattoy, Elin Cecilie, 2007 KJELLER
 Bekkhus, Kirsten Eivor, 2016 FROGNER
 Ahmadi, Nilofar, 2020 SKEDSMOKORSET
 Olsen, Martin, 2090 HURDAL
 Vik, Inger Johanne Gangestad, 2090 HURDAL
Østfold
 Finstad, Ann-Elisabeth, 1715 YVEN
 Glomvik, Ole Martin, 1719 GREÅKER
 Fredriksen, Kristin Marie, 1831 ASKIM
 Lilleaasen, Robert, 1892 DEGERNES

Hedmark

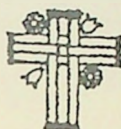
Gjerlaug, Lars Christian, 2322 RIDABU
 Westgaard, Anna Karine, 2335 STANGE
 Shaw, Gregg James, 2730 LUNNER
 Pedersen, Jorunn, 2750 GRAN
 Eriksen, Sunniva, 2860 HOV
Buskerud
 Kaasa, May Kristin Skogen, 3300 HOKKSUND
 Bakkevig, Kristin Krabberød, 3370 VIKERSUND
 Flatland, Olaf, 3475 SÆTRE
 Skare, Arne Emil, 3490 KLOKKARSTUA
 Tommelstad, Hanne Malene Rånes, 3514 HØNEFOSS
 Klevjer, Yngve, 3540 NESBYEN
Vestfold
 Bringaker, Anne-Lin Valle, 3172 VEAR
 Nymoen, Anita, 3217 SANDEFJORD
 Thorsen, Eivind, 3221 SANDEFJORD
Telemark
 Daland, Martin, 3788 STABBESTAD
 Tveit, Anders, 3790 HELLE
 Halden, Ragnhild, 3810 GVARV
 Wendel, Hege, 3850 KVITSEID
 Sanna, Jørn, 3912 PORSGRUNN
 Eide, Hans Christian, 3931 PORSGRUNN
 Knobloch, Ole Jacob, 3970 LANGESUND
Rogaland
 Baasland, Bjørn Trygve, 4009 STAVANGER
 Olsen, Tomas Røsbak, 4028 STAVANGER
 Sandbløst, Kjell, 4306 SANDNES
 Våge, Anita, 4319 SANDNES

Gi din gave før nyttår og få fradrag i skatten!

Gaver til MF kommer under tilskudd til vitenskapelig forskning. Inntil 10.000 kroner eller maks. 10% av inntekten kan trekkes fra. (Skattelovens § 6-42). Benytt konto: 6039 05 58409
Husk fødselsnummer hvis MF ikke har det fra før, slik at din gave blir direkte innrapportert.
Lurer du på noe angående gaver, ring oss på 22 59 05 50 (Marianne Torp).

KIRKEBEKLEDNING

Albaer for prester, kateketer og diakoner. Liturgiske drakter for klokkere. Tjenesteskjorter i 100% bomull for kirkelige ansatte.

KIRKEBEKLEDNING
Tlf. 71531334
6635 Meisingset

BOKHANDEL AS

AKERSVEIEN 14, 0177 OSLO
TLF 23 21 95 55, FAX 22 36 02 63
E-post: bokhandel@katolsk.no

HVOR GJØR DU SINE INNKJØP?

Fouten bøker, fører vi:

- Krybber fra mange land
- Rokelse ● Lys ● Julemusikk
- Ikoner ● Kunstkalendere
- Adventskalendere ● De peneste julekortene med religiøse motiver

ÅPNINGSTIDER:

10 - 17 (14)
f.o.m. 02.12: 10 - 18 (15)

Våge, Steinar, 4321 SANDNES
Braut, Aslak Lima, 4352 KLEPPE
Thaule, Bjarne Kjartan, 4365 NÆRBØ
Vaule, Lise, 4389 VIKESÅ
Vest-Agder
Kvåle, Gunhild, 4438 SIRA
Strandmoen, Noomi Grantz, 4550 FARSUND
Fjeldsgård, Monica, 4560 VANSE
Norsett, Torunn, 4576 LYNGDAL
Andersen, Vegard, 4580 LYNGDAL
Eikeland, Kurt, 4580 LYNGDAL
Olsen, Karina, 4595 TINGVATN
Nilssen, Steffan Robstad, 4619 MOSBY
Jølstad, Odd Fredrik, 4630 KRISTIANSAND S
Sandvand, Elisabeth, 4630 KRISTIANSAND S
Jørgensen, Iselin, 4632 KRISTIANSAND S
Reme, Jorund Birgitte, 4639 KRISTIANSAND S
Aust-Agder
Øybekk, Inger, 4790 LILLESAND
Simonsen, Agnes Marie, 4950 RISØR
Hordaland
Flotve, Maren, 5231 PARADIS
Haugen, Anette, 5303 FOLIESE
Thorsen, William, 5545 VORMEDAL
Mæland, Gunnar, 5590 ETNE
Stødle, John, 5590 ETNE
Sogn og Fjordane
Tennebo, Vegard Reigstad, 6823 SANDANE

Sorebo, Silje, 6946 LAVIK
Dahl, Rune, 6120 FOLKESTAD
More og Romsdal
Orvik, Marianne, 6014 ÅLESUND
Næro, Gjert Are Iversrud, 6094 LEINØY
Schiøtt, Ellen, 6390 VESTNES
Evensen, Øystein Remen, 6413 MOLDE
Iversen, Knut, 6425 MOLDE
Sor-Trondelag
Lund, Martin, 7020 TRONDHEIM
Nord-Trondelag
Skarsaune, Maria Korsfur, 7724 STEINKJER
Valle, Erlend, 7748 SÆTERVIK
Nordland
Aanonsen, Ole-Tov Normann, 8013 BODØ
Tangstad, Anne Lene, 8658 MOSJØEN
Bentzen, Thor Anders, 8800 SANDNESSJØEN
Finnmark
Strand, Eva Marie, 9800 VADSØ

Utlandet

Ayana, Desalegn Mengesha, ETHIOPIA
Wako, Solomon Yohannes, ETHIOPIA
Masiba, Watson Lupogo, TANZANIA
Svarre, Thomas Liengaard, 8850 - Bjerringbro, DANMARK
Simonsen, Hanus, 700 KLAKSVIK, FÆRØYENE

Henriksen med ny doktorgrad

I høst har en av professorene ved Menighetsfakultetet, Jan-Olav Henriksen, disputert for graden doktor Philosophiae. Proveforelesningene var fredag 20. september, og dagen etter forsvarte han offentlig sin avhandling «The Reconstruction of Religion. Lessing, Kierkegaard and Nietzsche».

Henriksen har dermed doktorgrader i både teologi (1990) og filosofi.

Testamentariske gaver

Det hender at vi får melding om testamentariske gaver som er gitt til MF. Å motta gaver som uttrykker en trofast MF- venns "siste vilje" er alltid veldig spesielt. Det forteller oss om mennesker som har tro på det arbeidet som MF utfører. En slik gave forteller ikke bare at vi har mottatt penger som gjør det mulig for MF å utføre vår oppgave i fremtiden, men den forteller også at en trofast støttespiller og forbeder er gått bort. Testamentariske gaver fyller oss derfor med både takknemlighet og med vemodig ettertanke.

På MF har vi vært litt tilbakeholdne med å informere om testamentariske gaver fordi vi har fryktet at slik informasjon kan oppfattes som utilbørlig press. Men på den annen side er det lite hyggelig når en gave ikke tilfaller det formål avdøde hadde tiltenkt i testamentet, fordi de formelle krav til et gyldig testament ikke var etterfulgt. Vi regner derfor med at våre givere tar det opp i beste mening når vi nå minner om muligheten for å testamentere en gave til Menighetsfakultetet.

Det er ikke mange formaliteter som må følges, men de som finnes er desto viktigere å rette seg etter. Vi gjengir derfor de viktigste formalitetene her:

Et gyldig testament:

- Må alltid dateres
- Må være underskrevet av to vitner som er godkjent av den som oppretter testamentet, og begge må være over 18 år
- Begge vitnene må være tilstede samtidig
- Den som oppretter testamentet må underskrive mens begge vitnene er tilstede.
- Begge vitnene må underskrive mens testator (den som oppretter testamentet) er tilstede.

Begrensninger for testamentariske gaver:

- Dersom testator ikke har barn eller livsarvinger, kan testator gjennom testamentet fritt bestemme hvordan formuen skal forvaltes etter sin død.
- Dersom testator har livsarvinger, kan vedkommende kun bestemme over 1/3 av den formuen han eller hun etterlater seg.

Normisjons visjon er
å nå de unådde og
gjøre dem til disipler.

normisjon

Du/Din menighet kan støtte vårt arbeid gjennom

- forbønntjeneste
- givertjeneste
- innsending av brukte frimerker
- frivillig tjeneste/samarbeid om konkrete oppgaver.

Ta kontakt med avdelingen
Normisjon i Norge for mer informasjon, tlf 23 30 10 00.

Ta kontakt for spesialbrosjyre og nærmere informasjon.

AHLBORN
by GENERALMUSIC

HYMNUS-SERIEN

Forskjellen på lyd kvaliteten mellom et vanlig pipeorgel og et digitalt orgel er i dag mindre enn noengang. Dette gjør det digitale orgelet til et fullgodt alternativ, lydmessig og ikke minst økonomisk. Hymnus-serien representerer en førsteklasses teknologi med prestasjoner som knapt finnes på noe annet produkt. Ahlborn i Tyskland samarbeider med Europas største instrumentprodusent, Generalmusic.

MORGAN
INSTRUMENT AS

Postboks 20, Skjelsvik, 3906 PORSGRUNN
Tlf. 35 93 32 00 Fax. 35 93 32 01

Helse, liv og mot

Om ritualer og symboler i hverdag og helse

ØYSTEIN BJØRNDALEN

I denne boken tar Øystein Bjørndal opp de religiøse symbolene og ritualene som omgir oss, og hvordan ritualene kan hjelpe mennesker i krise. En viktig bok for alle som er opptatt av ritualenes betydning i vår tid.

Kan bestilles fra Liturgisk senter, enten på e-post: liturgisk.senter@kirken.no eller pr. telefon: 73 53 91 20/21

LITURGISK SENTER – ERKEBISPEGÅRDEN 7013 TRONDHEIM

VERBUM

www.bibelbok.no

Aktuelle klassikere!

Selma Lagerlöf
Kristuslegender

Boken består av varme og jordnære noveller om Jesu liv, blant annet «Den hellige natten» og «Flukten til Egypt». En bok like velegnet for høytlesning som for stille leseglede i sofakroken.

BØKENE FÅR
DU I NÆRMESTE
BOKHANDEL

Leo Tolstoj
Fortellinger og legender

Inneholder blant annet den kjente julefortellingen om skomakeren som, uten at han skjønnte det, hadde hatt Jesus som gjest. En vakker gavebok, med Hans Gerhard Sørensens illustrasjoner.

www.verbumforlag.no

Vi gratulerer Menighetsfakultetet med ny logo

spekter reklamebyrå as • www.spekter.com

NYHETER FRA LUTHER FORLAG

Kr 298.-

Peter Halldorf

Kysse spor

Daglig lesning fra den tidlige kristne kirken

Som sjelesorgere og veivisere til Gud er den tidlige kristne kirkens fedre og mødre hoyst levende. Hvordan talte de om Gud? Hva var det som fikk hjertet til å gløde og tanken til å svimle hos dem som lyttet til dem? Peter Halldorf har samlet et utvalg tekster, tenkt for daglig lesning gjennom et år.

Bente Graugaard Nielsen

Alle Guds barn

Barn- og familieandakter

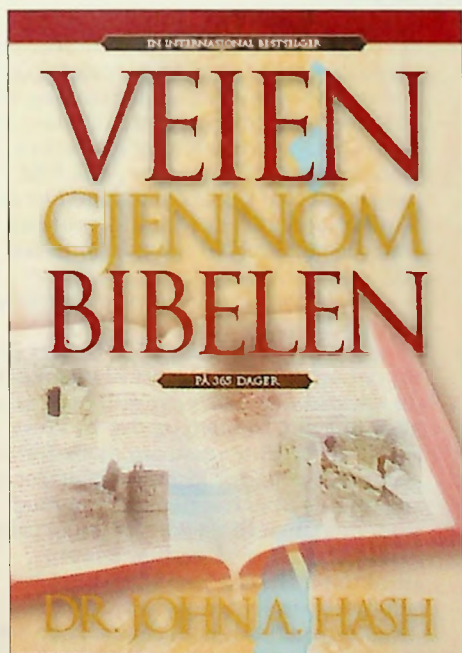
Ny og frisk andaktsbok med lesestykker for alle Guds barn – fra den yngste til den eldste. Her møter vi mennesker både fra Bibelen og fra vår egen tid. Vi får høre om deres tro på Gud – både når det er lett for dem å tro, og når det er vanskelig.

Kr. 298.-

Besøk oss på www.lutherforlag.no

HERMON FORLAG GIR DEG MER FOR PENGENE

Kr. 198,- Innbundet

Dr. John A. Hash Veien gjennom BIBELEN

Inndelt i 365 dager, tar VEIEN GJENNOM BIBELEN oss gjennom alle Bibelens boker på ett år. Hver dag får du en andakt med utgangspunkt i dagens bibeltekst. En internasjonal bestselger som endelig foreligger i norsk utgave.

Utgivelsen er sponset av ekteparet Tzimanis, hvilket muliggjør en fantastisk introduksjonspris på forsteopplaget.
(over 800 sider)
Ordinær pris kr. 298,-

Kr. 298,- Innbundet

- Hjelper foreldre, lærere og menighetsledere til å forstå yndlingshistoriene fra Bibelen bedre.
- Beriker personlig bibelstudium, familieandakter og undervisningsforberedelser.
- Gir deg bibelsk bakgrunnstoff like for hånden.

Reisen gjennom Bibelen - hele familiens bibelhåndbok

Et unikt oppslagsverk for hele familien. Her finner du informasjon om steder og personer i Bibelen. Boken har kartskisser, illustrasjoner og flotte fargebilder. En flott gavebok er det også.

MF

Det teologiske
Menighetsfakultetet

Ettersendes ikke ved varig
adresseforandring, men returneres
Menighetsfakultetet med
påført ny adresse.

B-BL.
Retur:
Postbc
0302 C

Menighetsfakultetet
Lys og liv
MF Ti Ly
2002 Årg. 68 Nr 5
H02001643

SIST, MEN IKKE MINST...

Ragnhild Strøm Torjuul - første kvinnelige styreleder på MF:

-Utfordrende og inspirerende!

– Som kvinnelig styreleder håper jeg bl.a. å kunne være en god rollemodell som alle de kvinnelige studenter ved MF kan identifisere seg med. Vervet som styreleder ved fakultetet er en oppgave som både utfordrer og inspirerer meg.

Styreleder på MF, Ragnhild Strøm Torjuul, arbeider til daglig med spørsmål som er nært knyttet opp til kirkens framtidige rekruttering av nye prester.

Det sier Ragnhild Strøm Torjuul, MFs første kvinnelige styreleder, til Lys & Liv. Torjuul er jurist og jobber som kontorsjef i Den norske kirkes presteforening. Hun har en meget solid kompetanse og bred erfaringsbakgrunn for det tillitsvervet hun nå bekler ved fakultetet. Hun har vært styreleder i Den norske sjømannsmisjonen i 9 år, har sittet i Diakonhjemmets styre i 12 år og er styremedlem i både Bibelselskapet og Verbum forlag. Med henne som leder er styret dessuten blitt tilhørt en viktig juridisk kompetanse.

– Du kjenner det kristne organisasjonslivet godt, men hvilken kjennskap har du til prestenes hverdag?

– Jeg er gift med en prest og arbeider til daglig med spørsmål som er nært knyttet opp til kirkens framtidige rekrutteringsbehov når det gjelder nye prester og presters arbeidsforhold i sin alminnelighet, sier Torjuul. – Når vi vet at over 500 av landets omlag 1300 menighetsprester er over 50 år, vil vi om 15 år trolig ha en alvorlig prestemangel, med mindre vi klarer å snu den fallende tendensen i rekrutteringen av nye teologistudenter.

– I følge de nye grunnreglene for MF er styret nå «det ansvarlige organ» og det har også fått representanter for studenter, lærere og administrasjon. Hvordan er dine erfaringer med det?

– Styret er med den nye sammensetningen blitt større, og det er i seg selv en utfordring, ikke minst for en styreleder. Men erfaringene er utelukkende positive. Den nye sammensetningen har gitt oss

større nærhet til de enkelte gruppene ved fakultetet og det har beriket debattene i styret og bidratt til å kvalitetssikre våre beslutninger. Styrets sterke posisjon i organisasjonsstrukturen gjør at ansvaret føles desto større, spesielt når du er styreleder.

– Hva er det du som kvinnelig styreleder kan tilføre MF?

– Jeg tenker at jeg som kvinne kanskje kan ha andre måter å se en del ting på, og jeg håper å kunne være en god rollemodell. Den viktigste kvalifikasjonen min er imidlertid min faglige bakgrunn og den erfaring jeg har med styrearbeid i norsk kirkeliv. Jeg tror også at jeg kjenner prestenes virkelighet rimelig godt og jeg er opptatt av at de skal få en utdanning som både er faglig stimulerende og som dessuten er relevant i forhold til den tjenestevirkelighet de møter når utdanningen er over. Jeg er derfor meget tilfreds med at praktisk teologi blir sterkere integrert i cand.theol.-studiet. Etter min oppfatning trenger kirken begge deler: både dyktige fagteologer og gode menighetsprester som finner tjenesten meningsfull både innholdsmessig og i forhold til ytre rammevilkår. Videre er jeg opptatt av kateketutdanningen. Katekettjenesten vil

bli ennå mer viktig i tiden fremover sett på bakgrunn av at Stortingsmeldningen om ny dåpsplan ble fremlagt fredag 11. oktober. MFs satsing på utdanning i KRL faget har også vært viktig. Her må vi fremdeles satse! Vi trenger gode KRL lærere i skolen i tiden fremover! Det må satses videre på etter- og videreutdanning. Mennesket slutter aldri å utvikle seg!

– Er studentrekruttering en prioritert oppgave for MFs styre?

– Vi er svært opptatt av det, og er glad for det arbeid som er gjort til nå innenfor de rammer som har vært gitt. Men vi er nødt til å snu trenden og det vil kreve nye tiltak og økte ressurser. Både for oss som fakultet og for kirken selv er det helt avgjørende at vi har tilstrekkelig med studenter, men like viktig er det at selve studietilbudet er så godt at det blir attraktivt å studere ved MF. Styret har hele tiden studentenes studievilkår og sosiale trivsel som hovedfokus, noe som bl.a. har ført til at vi har rehabilitert bygningsmassen vesentlig. Både administrasjon og lærere er entusiastiske og gjør en god jobb i en krevende omstillingsfase, og MF ligger langt framme i gjennomføringen av studiereformen.